

UPPMÖBLERA, v. a. 1. Fullständigt förse med möbler. — Äfv. *Möblera upp.*

UPPNEGOCIERA, v. a. 1. (finanst.) Genom underhandling anskaffa. — Äfv. *Negociera upp.*

UPPNYSTA, v. a. 1. Nysta alltsammans af något. — Äfv. *Nysta upp.* — *Uppnystande*, n. 4. o. *Uppnystning*, f. 2.

UPPNÄ, v. a. 2. 1) Hinna fram till, framkomma till. *U. målet.* Säges äfv. om tid. *U. en hög ålder.* (Fig.) *U. målet för sina önskinningar. sträfvanden.* — 2) Se *Upphinna.* — *Uppnäende*, n. 4.

UPPNÄMNA, v. a. 2. Uppgifva namnen på, uppräknä. — Äfv. *Nämna upp.* — *Uppnämmande*, n. 4. o. *Uppnämning*, f. 2.

UPPNÄSIG, a. 2. Som har uppstånde näsa.

UPPNÖTA, v. a. 2. 1) Genom nötning öppna, försorsaka. *U. ett håll.* — 2) Genom nötning jemna. *U. en vinterväg.* — 3) Se *Utnöta.* — För bem. 1 o. 3 äfv. *Nöta upp.* — *Uppnötande*, n. 4. o. *Uppnötning*, f. 2.

UPPODLA, v. a. 1. 1) Odlä; äfv. göra väl odlad. *Nybyggarna började att u. landet. Det dröjer länge, innan landet blir u.-dt.* — Äfv. *Odlä upp.* — 2) (fig.) Utbilda, göra fullkomligare. *U. sitt förstånd. U. ett språk.* — *Uppodlande*, n. 4.

UPPODLARE, m. 5. En, som uppodlar. *UPPODLING*, f. 2. 1) Odlande, uppodlande. — 2) Uppodlad jord. *Ny, gammal u.*

UPPOFFRA, v. a. 1. (fig.) 1) Göra offer af. *U. sitt lif för någon. U. någon för sin ärelystnad*, för tillfredsställandet af sin ärelystnad med vett och vilja vålla en annans ofärd. — Reflexivt säges äfv.: *U. sig för någon.* — 2) Egna, använda. *U. sin tid till något.* — Reflexivt säges äfv. i denna bem.: *U. sig. t. ex.: U. sig åt en vetenskap.* — *Uppoffrande*, n. 4.

UPPOFFRING, f. 2. 1) Uppoffrande. Göra en u. *Med u. af sin halsa, af sin egendom.* — 2) Hvad som uppoffras. *Hans u. var icke ringa; den gick minst till 1000 r:dr.*

UPPOLERA, v. a. 1. Genom polering gifva nytt utseende. — Äfv. *Polera upp.*

UPPOM, uppå mm, prep. o. adv. Se *Ofvanom.*

UPPOMKRING, uppåmmkring, prep. o. adv. Se *Ofvanomkring.*

UPPQVICKA, v. a. 1. Se *Upplifva.* — Äfv. *Qvicka upp.* — *Uppqvickande*, n. 4. o. *Uppqvickning*, f. 2.

UPPQVICKNA, v. n. 1. Se *Qvickna vid.* — *Uppqvicknande*, n. 4.

UPPQVISTA, v. a. 1. Se *Qvista.* — *Uppqvistning*, f. 2.

UPPQVÄLLA, v. n. 2. Upprinna ur jorden. — Äfv. *Qvälla upp.*

UPPRÅDA, v. a. 1. 1) Uppställa, lägga, sätta, ordna i rad eller rader. — 2) (fig.) Upprepa långa ramsor. — Äfv. för begge bem. *Rada upp.*

UPPRAPPA, v. a. 1. 1) Förnya rappningen på (vägg, mur). — 2) (fig. fam.) Piska på. — Äfv. för begge bem. *Rappa upp.* — *Upprappning*, f. 2.

UPPRENSA, v. a. 1. Fullkomligt rensa. — Äfv. *Rensa upp.* — *Upprensande*, n. 4. o. *Upprensning*, f. 2.

UPPREPA, v. a. 1. (af *Repa*, I.) 1) Åter säga, yttra, skriva något; omsäga. *U. hvad man sagt. U. i korthet. Åter u. Ofta u. ett och det samma.* — Någon gång brukas äfv. *Repa upp.* — 2) Ånyo göra något.

UPPREPANDE, n. 4. 1) Omsägning. — 2) II.

Handlingen, då något upprepas. — 3) Något som upprepas eller blifvit upprepadt. *U-n förekomma i denna bok ofta.*

UPPRESA, v. n. 2. I. Resa till högre belägen eller nordligare ort. *Han är u-st till Fahlun.* — Äfv. *Resa upp.*

UPPRESA, f. 1. II. Resa, som företages till högre belägen eller nordligare ort. *Under u-n till Stockholm.*

UPPRESA, v. a. 2. III. 1) Åter ställa på fötter. *U. en fallen.* — 2) Uppföra, uppräta. *U. ett hus, en minnesvärd.* — Äfv. för begge dessa bem. *Resa upp.* — 2) Förmå till uppror. *Denna okloka åtgärd u-ste hela nationen emot honom.* — *U. sig, v. r.* 1) Sätta eller ställa sig upprätt. *U. sig i sängen. U. sig ifrån bordet.* — Äfv. *Resa sig upp.* — 2) (fig.) Göra uppror. — Oftare *Resa sig.* — *Uppresande*, n. 4.

UPPRESNING, f. 2. 1) Handlingen, då någon eller något uppreses. *U. af en minnesvärd.* — 2) Ett folks eller innebyggarnes i en provins, i ett distrikt, väpnade uppträdande mot deras öfverhet, föranledt af nödvärn, genom dennas förvända eller orättvisa åtgärder, eller riktadt emot en våldskräktares tvångsvälde.

UPPRETA, v. a. 1. Reta till vrede, i hög grad förarga; uppegga. — Äfv. *Reta upp.* — *Uppretande*, n. 4. o. *Uppretning*, f. 2.

UPPRIDA, v. n. 3. (höjes som *Rida*) Rida upp på en höjd, till ett högre ställe. — Äfv. *Rida upp.* — *Uppridande*, n. 4. o. *Uppridning*, f. 2.

UPPRIFNING, f. 2. 1) Handlingen, hvarigenom något upprifves. — 2) Se *Upprymning.*

UPPRIFVA, v. a. 3. (höjes som *Rifva*) 1) Öppna, åter öppna, vidga genom rifning. *U. ett bref, ett sär.* — 2) Upprycka, taga i sär, förstöra, upptaga. *U. en bro (oftare Rifva). U. stentläggningen.* — 3) Genom rifning resa upp. *U. luggen på kläde.* — 4) (fig.) *U. en fiendtlig trupp, besegra och alldeles skingra, spränga den.* — För bem. 1, 2 o. 3 äfv. *Rifva upp.* — *Upprifvande*, n. 4.

UPPRIKTIG, a. 2. (t. *aufrichtig*) 1) Så kallas den, hvars tal och handlingar öfverensstämma med dess tankar. *Han är nog u. att tillstå det. Vara u. emot någon.* — *Motsatser:* Lögnaktig, Falsk. — *Syn.* Öppenhet, öppen, öfverställd, Oskrymd, Enkel, Frimodig. — 2) (om sak) Sannfärdig, sann, verklig. *U. bekännelse. U. vänskap.* — 3) (föräldr.) Pålitlig, tillförlitlig. Förekommer någon gång på boktitlar, t. e.: *Den u-e fiskaren.*

ANM. Skilnaden emellan *Uppriktig* och *Öppenhjertig* är den, att man kan vara *Uppriktig*, äfven om man förtiger, hvad ingen pligt bjuder en att yppa, hvaremot den *Öppenhjertige* utan åtskilnad yppar allt.

UPPRIKTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara uppriktigt; uppriktigt sinne, uppriktiga tänkesätt, uppriktigt handlingsätt, uppriktig beskaffenhet. — *Syn.* Öppenhjertighet, öppenhet, Frimodighet. *UPPRIKTIGT*, adv. På ett uppriktigt sätt, med uppriktighet. *Handla, tala u. U. sagdt*, för att tala uppriktigt. *U., är det verkligen sant?* säg uppriktigt, &c. — *Syn.* Öppenhjertigt, Öppet, Fritt, Frimodigt, Öförestäldt.

UPPRINNA, v. n. 3. (höjes som *Rinna*) 1) (om källor, floder o. s. v.) Komma upp ur jorden. *En källa u-ner der. Floden u-ner i bergen.* — 2) (fig.) a) Uppväxa. *Ett blomster upprann på det ställe, der hon blef mördad.*